

Fra: Bjørn Ivar Lund[bjornlund87@outlook.com]
Sendt: 30.08.2024 21:35:55
Til: Post Innlandetfylke[post@innlandetfylke.no]
Tittel: Skarnes videregående, et sted for nye sjanser

Denne eposten er sendt fra en person utenfor organisasjonen. Ikke klikk på lenker eller åpne vedlegg før du er sikker på hvem avsender er og at innholdet er trygt.

Skarnes videregående, et sted for nye sjanser

Min første visitt innom Skarnes videregående skole, var i 2003, da jeg begynte på Byggfag etter at ungdomsskolens rådgiver hadde gjort en særdeles dårlig rådgivning. Det tok meg to-tre måneder å innse at dette var skivebom, og derfor droppet jeg ut og kastet meg heller inn i arbeidslivet etter eget ønske. Lite visste jeg da at dette var et sted jeg både ville vende tilbake til og elske i framtida.

Elleve år senere, i 2014, var jeg mer enn mett nok på livet som "omstreifende arbeidssøker" etter å ha jobbet i diverse yrker som kun ga meg penger - og da altså ingen glede. Det var først da jeg innså at jeg burde skaffe meg "generell studiekompetanse". Voksenopplæringa på Kongsvinger, som jeg da tok kontakt med, hadde store utfordringer med å skaffe nok lærere, hvilket førte til at jeg ga opp den muligheten. Men like etter ble jeg kjent med noen som gikk Design og håndverk-linja på Skarnes vgs, og jeg fikk høre at det var plass til elever i den klassen. Så i en alder av 26 banket jeg på døra til daværende rektor, Hanne Foss, og spurte om jeg kunne få begynne på skolen hennes, selv om jeg var voksen. Og det kunne jeg - jeg ble tatt varmt imot, og takket være både rektor og Hilde Marianne Bratli, som da var avdelingsleder, satt jeg i min første norsktime på 11 år bare en halvtime senere!

Tre år senere gikk jeg ut fra Skarnes videregående med studiekompetansen "i hånda", et vitnemål jeg var meget fornøyd med, mye takket være gode lærere som ga meg de oppgavene og utfordringene som passet mitt nivå, og som ellers motiverte meg på mange måter, noe jeg er evig takknemlig for!

Lysten på å bli lærer ble født i klasserommet året jeg gikk påbygg. Dermed ble neste stoppested, iallfall skolemessig, Høgskolen Innlandet på Hamar, for å utdanne meg til å bli lærer.

2024, 10 år etter at jeg fikk en ny sjanse her i livet på en av Norges beste videregående skoler, søkte jeg på en lærerjobb der. Og nå er jeg norsk- og samfunnsfagslærer samt kontaktlærer på dette stedet som for meg har vært et springbrett av nye sjanser for en kar som behøvde å bli voksen før han skjønnte hva han ville her i livet.

Uten denne skolen ville jeg vært et helt annet sted her i livet på nåværende tidspunkt. Mest trolig i en jobb jeg ikke hadde vært spesielt fornøyd med, som kun ga meg mat på bordet og tak over hodet. Ikke i en jobb som gir meg så mye mer enn som så, en jobb jeg virkelig er glad i og brenner for, hvilket er situasjonen i dag. Og nå, på skolen, ser jeg daglig andre elever, både ungdommer og unge voksne, som får nye og viktige sjanser her i livet. Gylne sjanser de ikke ville fått på større skoler. For på Skarnes videregående skole ser vi enhver elev, og vi legger vår sjel i å danne og utdanne dem. Dette er elever som behøver oss, som behøver akkurat en sånn skole, på samme måte som jeg selv gjorde for ti år siden.

Skarnes videregående er verdt sin vekt i gull. Vær så snill og la denne skolen bestå. For meg, for mine fantastiske kolleger, for de som nettopp har begynt sin reise inn i voksenlivet der, og for så mange kommende elever sin framtid.

Med vennlig hilsen
Bjørn Ivar Lund